

Cada dia ficava una flor diferent a la nova habitació de la iaia,
així cada dia era més bonica.

Fins que va arribar el dia. El dia que li van donar l'alta de
l'hospital i la iaia va venir a viure a casa.

Jo no entenia res. La iaia no juga mai amb mi, està sempre assentada i moltes vegades ni em mira. «Però què li passa?».

–La iaia ja no pot córrer o jugar com abans, ni pot saltar, ni tan sols pot acompanyar-te a l'escola, però segur que tu també aprendràs a estimar-la tant o més com abans –em va dir la mare.

Doncs a mi no m'agrada aquesta nova iaia. Hi ha dies que m'agafa les joguines sense dir-me res i les amaga...

Llavors, m'enfado quan no les trobo.

-Tingues les joguines endreçades al seu lloc i així no les agafarà -va dir-me la mare.

